

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2047	Κυριακὴ ΚΑ' (Δ') Λουκᾶ (Γαλ. 2,16-20) 29 Ὀκτωβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Δικαίωσις

«Οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 2,16)

Δὲν ξέρω, ἀγαπητοί μου, ἐὰν διαβάσετε καθημερινῶς τὴν ἁγία Γραφή. Γιατὶ εἶνε πολὺ σπάνιο νὰ βρῆς ὀρθόδοξο Χριστιανὸ νὰ διαβάξη τὴν ἁγία Γραφή. Εἶνε τόσο σπάνιο πού, ἅμα δοῦν κάποιον νὰ διαβάξη Γραφή, λένε ὅτι αὐτὸς θὰ ἔνε χιλιαστής. Οἱ ὀρθόδοξοι δυστυχῶς μέσ' στοὺς χίλιους ἕνας καὶ μέσα στὰ χιλιάδες σπίτια μία οἰκογένεια (πατέρας, μάνα καὶ παιδιὰ) διαβάζουν τὸ Εὐαγγέλιο.

Τὴν ἁγία Γραφή οἱ πολλοὶ τὴν ἀκοῦνε μιὰ - δυὸ φορές τὸ χρόνο, ὅπως π.χ. τὴ Μεγάλῃ Παρασκευῇ στὸν Ἑπιτάφιο· οἱ κάπως τακτικὰ ἐκκλησιαζόμενοι τὴν ἀκοῦνε μόνο τὶς Κυριακές· ὑπάρχουν ὅμως καὶ κάποιοι πού πρῶτῃ φορὰ τὴ βλέπουν μπροστά τους – πότε· ὅταν πᾶνε στὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια κι ἀπλώνουν τὸ χέρι τους ἐπάνω στὸ Εὐαγγέλιο (πού, ἐὰν τὸ ἀνοιγαν καὶ τὸ διάβαζαν, θὰ προτιμοῦσαν νὰ βάλουν τὸ χέρι στὴ φωτιά παρὰ νὰ ὀρκιστοῦν, διότι τὸ Εὐαγγέλιο ἀπαγορεύει ἀπολύτως τὸν ὄρκο). Θὰ ἔπρεπε ὅμως ἡ ἁγία Γραφή νὰ εἶνε καθημερινὸ ἀνάγνωσμα τῶν Χριστιανῶν.

–Μὰ ἐγώ, θὰ μοῦ πῆς, εἶμαι ἀγράμματος· δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὴν ἁγία Γραφή...

Ἄν ὅμως ἀνοίξουμε τὴ Γραφή, θὰ δοῦμε ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁμιλεῖ ἀπλᾶ καὶ τὰ λόγια τῆς μποροῦν νὰ τὰ καταλάβουν καὶ οἱ λιγώτερο ἐγγράμματοι· περιέχει ἀπλὲς διηγήσεις θαυμάτων, ὅπως εἶνε λ.χ. σήμερα στὸ εὐαγγέλιο ἡ θεραπεία τῆς αἰμορροοῦσης καὶ ἡ ἀνάστασις τῆς θυγατέρας τοῦ Ἰαείρου (βλ. Λουκ. 8,41-56).

Ἐκτὸς βέβαια τῶν ἀπλῶν διηγήσεων καὶ καταννησιῶν περικοπῶν, ὑπάρχουν ὁμολογῶ καὶ περικοπὲς καὶ χωρία καὶ λέξεις δύσκολες· μοιάζουν σὰν τὰ κόκκαλα στὸ ψάρι ἢ στὸ κρέας καὶ σὰν τὰ σκληρὰ καρῦδια, πού πρέπει νὰ τὰ σπάσης γιὰ νὰ βρῆς τὴν ψίχα. Μοιάζουν σὰν τὰ νομίσματα μεγάλης ἀξίας, πού γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρέπει νὰ τὰ κάνης λιανά.

Ἔτσι ἕνα τέτοιο «νόμισμα» μεγάλης ἀξίας,

μία λέξις πού περιέχει βαθύτατο νόημα, εἶνε καὶ τὸ ῥῆμα «δικαιούμαι», πού λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος, ἀπ' ὅπου βγαίνει καὶ ἡ λέξις «δικαίωσις». Λέει τὸ ἱερὸ κείμενο· «Οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 2,16). Μὰ τί θὰ πῆ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν «δικαιούται ἐξ ἔργων νόμου»; τί σημαίνει στὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ μάλιστα στὸν ἀπόστολο Παῦλο ἡ λέξις «δικαίωσις»;

* * *

Γιὰ νὰ καταλάβουμε, ἀγαπητοί μου, αὐτὴ τὴ σημαντικὴ λέξι, πρέπει προηγουμένως νὰ καταλάβουμε κάτι ἄλλο, πού εἶνε προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἐρμηνεῖα τῆς λέξεως «δικαίωσις». Καὶ τὸ ἄλλο αὐτὸ εἶνε ἡ ἔννοια τῆς ἁμαρτίας, τί σημαίνει ἁμαρτία. Ἔχουμε τόσο πολὺ συνηθίσει τὴν ἁμαρτία, ὥστε δὲν κάνει ἐντύπωσι.

Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια, ὅταν ἡ γιαιγιά ἔλεγε στὸ ἐγγόνι τῆς «Τὸ ψέμα, παιδί μου, εἶνε ἁμαρτία», τὸ παιδάκι φοβόταν καὶ δὲν ἔλεγε ψέμα. Τώρα οἱ ἄνθρωποι κάνουν τὴ μεγαλύτερη ἀτιμία, τὸ μεγαλύτερο ἔγκλημα, καὶ δὲν φοβοῦνται ἀλλὰ γελᾶνε. Γελάει ὁ πεπωρωμένος καὶ ἀσυνείδητος, ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα πού τὰ γέλια σταματοῦν. Πότε; ὅταν ἀρρωστήσῃ καὶ τὸν πᾶνε στὸ νοσοκομεῖο, τοῦ κάνουν ἐξετάσεις καὶ οἱ γιατροὶ βροῦν ὅτι αὐτὸ πού ἔχει δὲν εἶνε ἕνα κρουολόγημα ἀλλὰ εἶνε κάτι σοβαρὸ, ὅτι ἔχει τὴν κατηραμένη ἀσθένεια τοῦ καρκίνου πού σὰν μαστιγα σαρώνει σήμερα τὸν κόσμον. Τότε ὁ ἄρρωστος, καὶ ἂν ἀπλῶς ὑποψιασθῇ τί ἔχει – παρ' ὅλο πού οἱ δικοὶ του τὸ κρύβουν, χάνει τὸ κέφι, χλωμιάζει, κι ὅ,τι νὰ πῆς μπροστά του δὲν γελάει, βυθίζεται σὲ μελαγχολία.

Τί θέλω νὰ πῶ μ' αὐτά; Ἄχ, ἀδέρφια μου, νὰ ἐρχόταν Πνεῦμα ἅγιο στὶς καρδιές μας, νὰ ἀνοιγαν τὰ μάτια μας καὶ νὰ καταλάβουμε πρῶτος ἐγώ καὶ μετὰ ἐσεῖς πού μ' ἀκοῦτε, ὅτι ἡ ἁμαρτία εἶνε κάτι πολὺ χειρότερο ἀπὸ τὰ ἄλλα κακὰ πού τρέμει ὁ κόσμος! Ἡ ἁμαρτία

εἶνε φωτιά που καίει, σεισμός που έρειπώνει, πλημμύρα που πνίγει, φίδι, φάρμακι, δηλητήριο, **καρκίνος τῆς ψυχῆς**. Ποιά ἄμαρτία; Ὅποι-αδήποτε. Εἶνε κάτι που σὰν τὸν καρκίνο δὲν μένει σ' ἓνα μέρος, ἀλλὰ κάνει μετástασι, τὸ χτυπᾶς ἐδῶ καὶ πάει πιὸ ἄκεῖ, φεύγει ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ πάει ἀλλοῦ στὸ σῶμα· δὲν μπορεῖς νὰ ξέρης ποῦ θὰ χτυπήσῃ αὐτὸς ὁ ἄγριος λύκος· ἔτσι καὶ ἡ ἄμαρτία διαχέεται σὲ ὅλο τὸν ψυχικὸ ὄργανισμό μας καί, εἴτε λέγεται ψέμα εἴτε λέγεται κλοπή, ἀδικία, πλεονεξία, φιλαργυρία, πορνεία, μοιχεία, ἀκαθαρσία, εἰδωλολατρία, βλασφημία, ἀπιστία, ἀθεία..., ὅποιο ὄνομα κι ἂν ἔχη, εἶνε καρκίνος τῆς ψυχῆς.

* * *

Καὶ δὲν ὑπάρχει ἄραγε φάρμακο ἐναντίον τῆς ἄμαρτίας; Γιά φανταστήτε, ὅσοι σήμερα εἶνε ἄρρωστοὶ στὰ κρεβάτια καὶ πάσχουν ἀπὸ καρκίνο, ν' ἀκούσουν τὴ νύχτα ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο «Προσοχή - προσοχή, σὰς μεταδίδουμε τὴν σπουδαιότερη εἴδησι· ἀνακαλύφθηκε τὸ φάρμακο ἐναντίον τοῦ καρκίνου» τί θὰ γίνῃ, τί ἥλιος χαρᾶς θὰ λάμψη παντοῦ στὸν κόσμο! Πότε θὰ εἶνε αὐτὴ ἡ εὐλογημένη μέρα ποῦ θ' ἀνακαλυφθῇ τὸ φάρμακο κατὰ τοῦ καρκίνου; Φαίνεται ὅτι μᾶλλον θὰ βραδύνη. Γιατὶ μποροῦσε ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ τὰ πνεύματα τῶν ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων νὰ τὸ βροῦν, ἀλλὰ ἀφήνει τὴν ἀσθένεια αὐτὴ, γιὰ νὰ εἶνε τιμωρία μιᾶς ἀνθρωπότητος ποῦ καθημερινῶς ἁμαρτάνει. Δὲν ξέρω λοιπὸν πότε θ' ἀνακαλυφθῇ τὸ φάρμακο κατὰ τῆς ἀσθενείας αὐτῆς, ξέρω ὅμως —ἐκατὸ τοῖς ἐκατό—, ὅτι **ὑπάρχει τὸ φάρμακο ἐναντίον τῆς ἄμαρτίας**, ἡ ὁποία εἶνε χειρότερη ἀπὸ τὸν καρκίνο κι ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀσθένεια.

Μὰ ποῖο λοιπὸν εἶνε τὸ φάρμακο αὐτό; Θὰ τὸ πῶ, ἀδελφοί μου, μὰ θὰ τὸ πάρετε; Ὅπως τρέχει ὁ ἄρρωστος στὸ φαρμακεῖο νὰ πάρῃ τὸ φάρμακό του καὶ τὸ πληρώνει ἀκριβά, ἔτσι θὰ ἔπρεπε νὰ τρέξετε κ' ἐσεῖς νὰ βρῆτε τὸ φάρμακο αὐτὸ ποῦ θεραπεύει ριζικὰ τὴν ἄμαρτία. **Ποῖο εἶνε τὸ φάρμακο;**

Μᾶς τὸ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Γαλ. 2,16). Τὸ φάρμακο εἶνε **ἡ πίστις**. Ποιά πίστις; Ἡ πίστις ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶνε ἀπλῶς ἓνας ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἶνε ὁ Θεός, ὅπως τὸν ἀποδεικνύουν τὰ θαύματά του καὶ ἡ διδασκαλία του. **Πίστεψε λοιπὸν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ Θεός**. Νὰ πιστέψῃς ἀκόμη, ὅτι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κατέβηκε στὴ γῆ, φόρεσε τὴν ἀνθρώπινη σάρκα ἀπὸ τὰ πάναγμα αἵματα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτι σταυρώθηκε γιὰ μᾶς, κι ὅτι τὸ τίμιο αἷμα του, ποῦ ἔ-

τρεξε ἀπὸ τὴς πληγῆς του, αὐτὸ ὑπάρχει σὲ κάθε θεία λειτουργία μέσα στὸ ἅγιο δισκοπότηρο, κι ὁ ἱερεὺς μᾶς προσκαλεῖ λέγοντας «*Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν*» (θ. Λειτουργία: βλ. Ματθ. 26,27-28). Αὐτὸ τὸ αἷμα, ἀγαπητοί μου, εἶνε τὸ φάρμακο ἐναντίον τῆς ἄμαρτίας. «*Τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ*» τοῦ Θεοῦ «*καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἄμαρτίας*» (Α' ἰω. 1,7). Naί, ἀδελφοί, δὲν ὑπάρχει ἄλλο φάρμακο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πίστι στὴν ἀπολυτρωτικὴ δύναμι τοῦ Κυρίου, αὐτὸ λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Ἡ ἄμαρτία εἶνε φοβερὸ πρᾶγμα, δὲν εἶνε ἓνα ἀθῶο παιχνίδι. Μοιάζει μᾶλλον σὰν κάτι παιχνιδάκια ποῦ ἔρριχναν ἀπὸ ψηλὰ οἱ Γερμανοὶ —τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου— κ' ἔτρεχαν τὰ παιδιὰ νὰ τὰ πιάσουν, ἀλλὰ μέσα σ' ἐκεῖνα τὰ παιχνιδάκια ἦταν βόμβες - νάρκες. Ἔτσι κάνει καὶ ὁ διάβολος· πετάει τὰ παιχνιδάκια του· παιχνίδι τὸ ψέμα, παιχνίδι ἡ κλεψιά, παιχνίδι ἡ πορνεία κ.τ.λ., τ' ἀγγίζεις καὶ καίγεσαι.

Πές μου ποῖο εἶνε ὄχι τὸ μεγαλύτερο ἀλλὰ **τὸ μικρότερο ἁμαρτήμά σου**. Εἶνε κάποιον ψέμα; Ἔ λοιπὸν, αὐτὸ δὲν ἐξαλείφεται, ἔστω καὶ ἂν ἀσκητεύῃς χρόνια σὲ μιὰ σπηλιά σὰν τὸν ἅγιο Λάζαρο τὸν Γαλησιώτη (γιορτάζει στὶς 7 Νοεμβρίου), μὲ νηστεῖες μετάνοιες καὶ κομποσκοίνια· καμμιά ἄμαρτία δὲν μπορεῖς νὰ σβήσης μὲ ὅλα αὐτὰ, ἔτσι λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Δικαίωσις σημαίνει σωτηρία ἀπὸ τὴν ἄμαρτία, κι ἀπὸ τὴν ἄμαρτία σώζει μόνο τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ τὸν Κύριο νὰ σᾶς φωτίσῃ νὰ τὸ νιώσετε, γιὰτὶ ὄχι ἐγὼ ἀλλὰ Χρυσόστομος νὰ ἔρθῃ, δύσκολα θὰ σᾶς πείσῃ. Ἄν μποροῦσαν οἱ ἄνθρωποι νὰ καταλάβουν τί εἶνε ἄμαρτία, θὰ πῆγαιναν νὰ βροῦν πνευματικὸ, νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ πάρουν συγχώρησι.

* * *

Ἄμποτες, ἀδελφοί μου, τὰ λόγια αὐτὰ νὰ πιάσουν τόπο. Δὲν εἶμαι ἐναντίον τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ὄχι, ἀλλ' αὐτὰ δὲν σώζουν· **σώζει μιὰ σταλαγματιὰ** ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας, φτάνει αὐτὴ νὰ κάψῃ ὅλα τ' ἁμαρτήματά μας.

Ἐμπρὸς λοιπὸν! Ὅσοι πάσχουμε ἀπὸ τὴν ἄμαρτία, ἄς πιστέψουμε στὸν Κύριο Ἰησοῦν Χριστόν, ἄς τρέξουμε στὸ οὐράνιο νοσοκομεῖο, ἄς ἀνοίξουμε χεῖλη καὶ καρδιὰ **νὰ δεχτοῦμε ἐντός μας τὸ αἷμα καὶ τὸ σῶμα του**, κι ἄς ποῦμε κ' ἐμεῖς· «*Τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ ...καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἄμαρτίας*» (Α' ἰω. 1,7). Στὸ Χριστὸ τὸ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν ἰατρὸ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὀφείλουμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**